

свышнях тж помоць извѣка съ голѣмъ гласъ и рече: Илї, Илї, Лама Саваходанї? Сир. Боже мій, Боже мой, зацю си мж оставилъ? И послѣ рече: жеденъ съмъ. А единъ отъ войскари тѣ взе єднѧ губъ (свонкерь) натѣпи іхъ въ оцѣть, наводи іхъ на единъ тростъ и іхъ наближи на Іисусовы тѣ оуста и го напѣваше. А Іисусъ пакъ извѣка съ голѣмъ гласъ и рече: „Свѣршиса“ и като наведи главж си, придали дѣхъ си. И ето церковна та завеса раздраса надве отъ горный до долный край; и зема та са потръси, и камани тѣ са раздрахъ и гробища та са отворихъ, и много тѣлеса на оумрѣли тѣ свѣтци станахъ и подеръ вскрысеніе то Христово вѣзехъ въ свѣтлый градъ и са авихъ на мнозина: Тога и стотника и войскари тѣ, които вардехъ Іисуса оуплашихъ са твърдѣ и рекохъ: На истинѣ сынъ Божій є былъ тойзи! И всички тѣ зрители вратихъ са вѣшкомъ грады тѣ си. И за да не останатъ тѣлесата на крестовете на вторый день, които вѣше съвбота, поискахъ Ідее тѣ да прататъ войскари, които на двама развойници стрѣшихъ колѣните, а на Іисуса, защо то вѣше веке оумрѣль, само отъ єднѧ тж странѣ реврото проводи съ копіє то единъ войскаръ, и въ той часъ истече изъ него кръвь и вода. —

§. 65. Іисусово разгвожденіе.

Тога като мржка вечеро дсайде при Пѣлате единъ братъ человека отъ Аримадеа именемъ Іосифъ: той вѣше совѣтникъ, но тайно вѣше са сучилъ при Іисусе; той взе изволеніе отъ Пѣлаты да дигне Іисусово то тѣло. И Никодимъ доноси около сто литры смѣщеніе отъ змирихъ и алой (савѣрѣ). И така тѣй двамата отгвоздихъ и снѣхъ Іисусово то тѣло, и завѣхъ го съ ароматы тѣ въ чистѣ простины. (чаршавѣ) и така е положихъ въ Іосифовъ новый гробъ, когото той вѣше изсѣкалъ на скоро въ камень, и никой юще не вѣше са по-грѣвалъ въ немъ, и мѣ покрыхъ вратата съ голѣмъ камень. А Марія Магдалина и дѣга та Марія, Іосифова та майка отерешѣ столахъ и гледахъ гдѣ са положи тѣлото мѣ. Въ оутрешний день които е подеръ петокъ, то есть въ съвботѣ,